

Po výběrovém dvojalbu Obyčejný muž (z roku 2004) přichází Supraphon s deskou, která je doplňuje. CD nazvané **Bylo fajn** by ale klidně mohlo existovat i samo o sobě. Co píseň, to kvalita, navíc v nezaměnitelném podání "malého velkého muže"

Petra Spáleného

. Sám interpret měl ze zařazení některých dávných písní očividnou radost.

Dostaly se na toto album některé písně, na které se z různých důvodů nedostalo u dvojalba Obyčejný muž a kterých Vám bylo líto?

Dostaly, konečně se na výběrovce objevily třeba Mečíky. A jsou tu i písničky Stáňa a Obraz v kaluži. Některé písně, které tu jsou, se na cedéčku objevují vůbec poprvé. Je to výběr písní nahraných od roku 1969 do současnosti, mnohé z nich nebyly slyšet dost dlouho.

Na výběru je i píseň s názvem Lenka, poměrně stará, ale teď nově nahraná. Proč jste ji znovu natočil?

Tahle písnička se mi líbila, kdysi dávno jsem ji nahrál na singl. Ta nahrávka byla ale technicky dost špatná, nevím, čím to bylo, možná nám při natáčení ve studiu ujely nohy? Nahráli jsme ji tedy znovu, teď jsem s jejím zvukem spokojen, konečně dostala takový až jižanský šmrnc. Spadá ale do doby 70. let, je to country písnička a jak říkám, měl jsem ji rád.

Cítil jste nostalgii, když jste ji po třiceti letech nahrával znovu?

Ne, nostalgie v tom nebyla. Bylo to ohromně fajn. Lenka je taková legrační věc, příjemná, hrají v ní několikery housle a saxofon, takový jakoby šraml. Nostalgicky to neberu, jen jsem chtěl, aby byla nahrána technicky kvalitně a aby se v té kvalitě dostala k posluchačům.

Děkuji za krátký rozhovor.